

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

D. A. Tractatvs De Privilegiis Ecclessiae

Zanchi, Lelio

Veronae, M. D. LXXXVI.

Centesimum Vigesimum Sextum Priuilegium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61627](#)

- tenetur.
- 9 Prælatus, qui Ecclesia pro alienis debitibus grauat, si fideiubeat pro alio, si recipiat mutuum sive alienam obligationem in se, incurru in penam suspensionis.
- Idem si recipit mutuum profecto suo, obligando Ecclesiam, nisi receperit pro sua substantiatione.
- 10 Prælatus suspensus, an incurrat irregularitatem celebrando.
- 11 In penis stricta interpretatio fieri debet.

Centesimum Vigesimum Sextum Priuilegium.

ECCLESIA gaudet priuilegio, quod. † Ad antiquam monetam, vel si non est in vsu, ad eius estimationem soluendę sunt pensiones antiquę, vnde Rector Ecclesie soluebat certam pensionem annuatim canonicis maioris Ecclesie, & illam aliquot annis soluit ad monetam antiquam, in qua pensio fuerat ab initio constituta, postea alia moneta maior fabricata fuit, canonici exigebant pensionem sibi solui de meliori moneta, ex integrō hinc mandat Papa quibusdam, quatenus canonicos illos faciant manere contentos solutionis prioris pecuniae, vel si non est vsu, contenti sunt estimatione pensionis antiquę cap. pen. de cens. Ratio autem hoc esse potuit, quia initium spectatur, ideo si moneta non est in vsu, in estimatione soluendę sunt pensiones, quadere anni maduertendum est, quod. † Pensio soluenda est secundum, quod ab initio fuit constituta, satisfaciendum est ergo de debito secundum monetam currentem tempore contracti debiti, & si illa non est in vsu, debet solui estimatione, ex quo inferatur, quod ex quo pecunia non est in vsu, non potest solui debitum, licet esset in vsu tempore debiti contracti, de quo per Inn. & Host. in cap. quanto de iur. iur. & per Bal. in l. Paulus ff. de solut. hic aduertendum censeo, quod. † Sicut filius debita patris soluere tenetur, ita prælatus sui prædecessoris, pro Ecclesiæ necessitate contracta, cap. 1. de solut. Hinc quæstio notabilis in ecclesia. † An Ecclesia teneat ut ultra vires hereditarias, si non confecit inuentarium, gl. in cap. 1. de testam. sentit, quod sic Bal. contrarium tenet in l. fi. C. de iure delib. & expr̄sius Bar. in l. 1. C. de sac. san. Eccl. Nam fiscus non te-

§ netur, vt not. in d.l.f. ergo nec Ecclesia. † Hæreditas enim de lata Ecclesiæ, intelligitur delata in quantum non est onerosa, ne indirec[t]e alienentur bona Ecclesiæ not. in Auth. sicut C. de 6 fac. sanc. Eccl. † Sed quid si prælatus, qui mutuat pecuniam ipsius Ecclesiæ aliis, non dicitur res Ecclesiæ male administrare. ideo non incidit in p[ro]enam, de qua in c. Si quorundam de 7 solut. quia. † Cum Ecclesia teneatur facere elemosynam indigentibus 16. q. 1. c. quoniam, ita & pecuniam mutuare, & not. hoc singul. dictum, non ergo potest redargui prælatus, si mutuat indigentibus pecuniam Ecclesiæ, sed hoc intellige 8 quando Ecclesia abundat, verum. † Si prælatus obligaret Ecclesiam pro debitis alienis, ipso facto est suspensus ab administratione temporalium, & spiritualium, & Ecclesia non te 9 netur d. cap. Si quorundam, ideo. † Hic nota, quod p[ro]enam hu- ius cap. habet locum in eo, qui grauat Ecclesiam pro alienis debitis, ex quo infertur, quod siue prælatus fideiubeat pro alio, siue recipiat mutuum, siue alienam obligationem in se, semper incurrat p[ro]enam d. cap. idem si recipit mutuum profa- gto suo, obligando Ecclesiam, nisi receperit pro sua sustentatio ne, secundum Doc. Nam tunc non obligat pro alienis debitis, 10 sed propriis ipsius Ecclesiæ. In dubium venit. † Nunquid sus- pensus tali casu, de quo supra incurrat irregularitatem cele- brendo, Host. tenet, quod sic, per ca. 1. de re. iud. lib. 6. Contrarium tenuit hic Io. And. Quia non est suspensus ab officio, id est ab ordine, sed ab administratione Ecclesiæ, tam in spirituali- bus, quam in temporalibus, & hoc videtur verius, maximè. 11 † Quia in p[ro]enibus debet fieri stricta interpretatio, cap. is qui. de sent. excomm. lib. 6. Esto ex his memor, quod pensio debet solvi de pecunia currenti tempore contractus, & si non est in- v[er]su, soluitur estimatio.

S V M M A R I U M .

- 1 Altare motum, vel lapis fractus reconsecrabitur.
- 2 Oleum non consecratum potest commisceri. Oleo consecrato, & tomento consecratum.
- 3 Magis dignum trahit ad se minus dignum.
- 4 Vinum simplex, si commisceatur cum uino consecrato, an efficiatur totu[m] sacrum, nam si post transubstantiationem factam per sacerdotem in al- bari apponeretur vinum in Calice remanet vinum, nec assumit natura sanguinis.

- sanguinis Christi.
5. Sanguis non est sine corpore.
 6. Corpus Christi cum sanguine sicut verum in Hostia est, ita in Calice est verum corpus Christi cum sanguine.
 7. Altare, vel Ecclesia quibus modis reconsecratur, vel reconciliatur.
 8. Ecclesia reconciliatur per effusionem sanguinis, et per effusione seminis.
 - Item si excommunicatus in ea sepeliatur.
 - Item si notoria ab excommunicato fuerit consecrata.
 - Ecclesia cuius expensis reconcilianda.
 - Ecclesia reconcilianda expensis Episcopi, vel expensis violatoris, si scitur, Episcopus, si consecrauit Ecclesiam indotatum, potest cogi de redditibus sua Ecclesia, vel patrimonij sui illam dñare.
 - 11 Ordinis Episcopalis, quæ non sunt committi non possunt non Episcopo.
 - 12 Consecratio virginum, ordinatio clericorum, consecratio Ecclesiarum, & similia incumbunt Episcopo.
 - Quæ tamen sunt iurisdictionis demandari possunt.
 - 13 Papa non potest dare potestatem non sacerdoti conficiendi Corpus Christi, quia illud est distributum in dispositione diuina.

Centesimum Vigesimum Septimum Priuilegium.

- I** CELESTIA gaudet priuilegio, quod. ¶ Si Altare motum fuerit, vel lapis fractus fuerit, Altare, recō secrabitur. ¶ Et oleum non consecratum potest commisceri oleo cōsecrato, & totum erit cōsecretum, vnde casus est, quod Altare motū fuerit, vel tabula superior enormiter fracta, debet iterum consecrari. Item oleum consecratum potest immisceri oleo non consecrato, & dicetur totum consecratum, cap. quod in dubiis de consec. Eccl. vel Alt. Ratio esse potuit, quia lapis morta, vel enor miter fracta debet iterum consecrari, & oleum prædictum etiā consecratur. ¶ Quia magis dignū trahit ad se minus dignum, hic igitur cōsiderandum, quod ea, quæ religiosis adherent, religiosa cōsentur, si oleū nō sacrum, immixtū cū oleo sacro, totū sacram efficitur, quid erit. ¶ Si vinū simplex commisceat cū vi no consecrato, an efficiatur totū sacram, nā si post transubstantiationē factam per facerdotem in Altari apponenterur, vinum in calice, remanet vinum, nec assumit naturam sanguinis Christi cap. cum Marthe. de cele. Miss. Doc. soluunt tripliciter. Primo,
- quod